

QƏRBI AZƏRBAYCAN

Azərbaycan xalqının dövlətçilik, elm, təhsil, mədəniyyət tarixinin səhifələrini vərəqlədikcə insanın qəlbini qürur hissi ilə dolur. Belə ki, xalqımız minilliklər boyu zəngin irs yaratmış və məhz bu irs milli mentalitetimizən əsas qaynağı kimi nəsillerin təbəyəsində mühüm rol oynamış, milli ruhlu şəxsiyyət yetişdirmeyin başlıca vasitəsi rolunda çıxış etmişdir.

Ən ağır sınaqlarla üzləşdiyi dövrlərdə də xalqımız milli mübarizə əzmindən bir addım da geri çəkilməmiş, vətənpərvər övladlarının sayəsində daha da möhkəmlənmiş və gələcəyə böyük ümidi baxmışdır. Qərbi Azərbaycanda maarifçilik mühitinin, İrəvan Müəllimlər Seminariyasının da tarixi bu baxımdan tariximizə şərəflə sehfələri sırasında özünəməxsus yer tutur. Bu dövrün tarixi problemləri ilə bağlı son illerde çox ciddi elmi araşdırılmalar aparılmış və dayərlə elmi əsərlər çap olunmuşdur.

Belə əsərlərdən biri de pedaqoqii elmlər doktoru, professor, Əməkdar elm xadimi Fərrux Rüstəmovun "İrəvan Müəllimlər Seminariyası və onun məzunları" (Elm və təhsil, 2002, 240 s.) monografik tədqiqatıdır.

Bu əsər ilk növbədə Azərbaycan tarixinə deyərlər təhsif kimi mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Burada Vətən tarixinin, xüsusilə Qərbi Azərbaycanın XIX - XX yüzilliye aid problemlərinin aydın izahı, elmi şəhəri vərilişləri, Rusiyadan müstəmləkəciliyi siyasetinin neticələri təhlil edilmiş, dövrün ümumiləşdirilmiş tarixi, siyasi, mədəni mənzərəsi təqdim olunmuşdur. Müəllif Çar Rusiyasının Cənubi Qafqazda yeritdiyi siyasetin mahiyyətini faktlarla əsaslaşdırır, burada yaşayan türk-müsəlman əhalisinin real vəziyyətini, xalqın dil, mədəniyyət, dövlətçilik uğrunda mübarizəsinə konkret nümunələrlə diqqət çatdırır. Bu, bir həqiqətdir ki, tarixin İrəvan bölgəsi Azərbaycanın dövlətçilik, elm, təhsil, mədəniyyət tarixində xüsusi rol oynamış, milli düşüncəli böyük şəxsiyyətlər yetişdirmişdir.

Tarixi mənbələrdən aydın olur ki, XIX yüzillikdə Çar Rusiyası Cənubi Qafqazı, Qərbi Azərbaycanı işğal etdə, burada xalq maarifçilik ənənələri yeni tarixi şəraitdə - müstəmləkə rejiminin mövcud olduğu bir dövrde böyükləşmədən ibarət. Professor F.Rüstəmov tarixi mənbələr istinad edərək Qərbi Azərbaycanda xalqın mübarizə yolunu, İrəvan Müəllimlər Seminariyasının açılışını zəruriyini, bu tehsil müəssisəsində tədrisini məzmununu, idarə edilməsini, öyrənən-öyrəndə münasibələrini, məzunların sonrakı fealiyyət istiqamətlərini tarixi-məntəqili ardıcılıqla izah etmiş, eyni zamanda görülən işlərin, təhsil tədbirlərinin elmi əhəmiyyətini diqqətət çatdırı-

"Bu gün biz yaxşı bilirik ki, Ermənistan dövləti tarixi Azərbaycan torpaqlarında yaranıb. Zəngəzur, Göycə mahalı, İrəvan bizim doğma torpağımızdır. Biz qayıdacağıq".

**İlham ƏLİYEV,
Azərbaycan Respublikasının
Prezidenti**

BİZ QAYIDACAĞIQ

Qərbi Azərbaycan maarifçilik mühitinin şanlı sahifəsi

Ösərdə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyevin İrəvan Müəllimlər Seminariyasının 140 illiyinin qeyd edilməsi ilə bağlı verdiyi 29 dekabr 2021-ci il tarixli Sərəncamın, Təhsil Nazirliyinin bu sərəncamdan irəli gələn vəzifələrlə bağlı hazırlanmış Tədbir Planının da ön plana çəkilmesi tözdəriyəq hal kimi dəyərləndiriləndir. Bu, əlkəmizdə elmə, təhsilə, mədəniyyətə, tariximizə, milli dəyerlərimizə dövlətin diqqət və qayğısimın barənünəsi, milli tariximizə olan böyük sevginin göstəricisiidir. Tarixa olan sevgi keçmiş qorumaq, yaşatmaq əzmi olmaqla, həm de yaşamaq, goləcək hədəflərə çatmaq uğrunda mübarizə azımdır. Ona görə də tarixi öyrənmək, aşdırmaq, xalqa, goləcək nəsilərə çatdırmaq vacib əhəmiyyətdir. "Irəvan Müəllimlər Seminariyası və onun məzunları" kitabı bu baxımdan dəyərlə əsər, tarixi mənbə sayila biler.

Tarixi mənbələrdən aydın olur ki, İrəvan Müəllimlər Seminariyası fealiyyət göstərdiyi 40 il yaxın müddədə (1881-1918) təkər İrəvana deyil, Naxçıvanda, Təbrizde, Bakıda və ümumiyyətə, bütövlikdə Azərbaycanda milli maarifçiliyin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Professor Fərrux Rüstəmovun əsərində bu məsələyə də münasibət bildirilmiş, seminariyanın maarifçilik hərəkatına tövsiyə olunmuş, ilk mənbələr təhlil edilərək müəllif mövqeyi əsaslandırmışdır.

Professor Fərrux Rüstəmovun əsərində bu məsələlərin aydın şəhəri verilmiş, seminariyada təhsilin struktur və məzmun problemləri vəhətdən öyrənilmişdir. Müəllif seminariyanın tarixini tədqiq etdərək ilə mənbələrlə yanaşı, İrəvan maarifçilik mühiti, İrəvan Müəllimlər Seminariyası ilə bağlı ilərə məsələyə də münasibət bildirilmiş, seminariyanın maarifçilik hərəkatına tövsiyə olunmuş, ilk mənbələr təhlil edilərək müəllif mövqeyi əsaslandırmışdır.

Qeyd edək ki, seminariyanın açılışından bir tarixi hadisə idi. Bölgədə Avropanı tripli təhsil müəssisəsinin varlığı burada Şəhər dilləri ilə yanaşı, rus və Qərbi dilləri də bilən mütəxəssis həsrli üçün imkanlar yaradırdı. 8 noyabr 1881-ci ilə İrəvan Müəllimlər Seminariyasının açılışında dövlət nümayəndələrinin, o cümlədən qubernator, xalq məktəbləri direktorunun, eyni zamanda din xadimlərinin, maarifçilərin, tələbələrin, onların valideynlərinin iştiraku bu təhsil müəssisəsinə olan marağın, inanın, maarifçiliyin inkişafına olan böyük ümidiñin ifadəsi kimi dəyərləndirilə bilər. 9 müslim, 42 şəhərli fealiyyətə başlayan İrəvan Müəllimlər Seminariyası, həqiqətən, maarifçiliyin inkişafında böyük rol oynadı.

Professor F.Rüstəmov İrəvan qurumişığı üzrə 1888-ci ilə aid olan tarixi mənbələri təhlil etdərək, o zaman seminariyaya qəbul bağlı bəzi məsolulərlərə aydınlıq gotirmışdır. Təhlilərənən aydın olur ki, seminariyaya qəbul olunan azərbaycanlıların hazırlıq səviyyəsi müxtəlif olmuşdur. Həmin ilə aid məlumatda göstərilir ki, ikisiniñli və təqsiniñli şəhər məktəbini bitirənlərin təlim soviyyəsi və davranışları yüksək olmuş və bu göstəricilər onas götürülərənən əlavə gəlmişdir. Rus adət-enənələrinin öyrənməsi, yaşın 16-ya çatması və s. kimi tələblər de xüsusi diqqət çəkirdi.

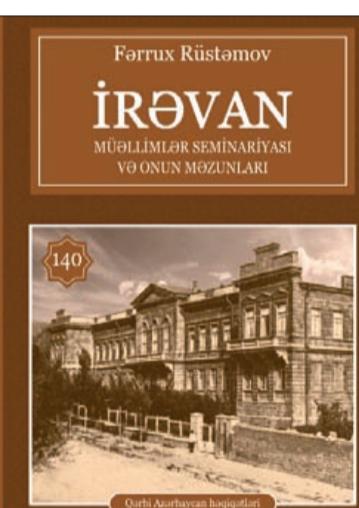
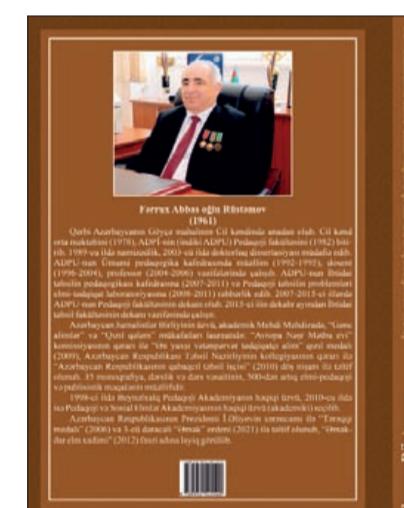
Tədqiqatlar göstərir ki, İrəvan Müəllimlər Seminariyasına qəbul hələ bir dəfə aparılmışdır. Birinci sinif qəbul prosesi tədris ili başlamadan əvvəl həyata keçirilirdi. Seminariya tələbələri dövlət yaxud yerli özündə idarəetmə təşkilatları olan zəmstvolar tərəfindən təqədər alırdılar. Dövlət təqüdçülərinə nəzarət dəha güclü idi. Belə ki, dövlət tərəfindən təqədər alırdılar. Tələbələr təhsil mütəddindən seminariyanın xaric edildiyi təqdirdə, yaxud təhsilini başa vurandan sonra təyinat yerini getməkdə, xalq müəllimi kimi işləmək intina etdikdən o, alırdı təqədüdi - dövlət xəzinəsinə qaytarmaq borcu idi. Qeyd edək ki, qaydalara görə seminariyanı bitirən tələbə məzun olduğundan sonra təlim dairesi popeçitelinin təyin etdiyi məktəbə minimum ilti il ibtidai məktəb müəllifi kimi işləməli idi.

Professor Fərrux Rüstəmovun əsərində bu məsələlərin aydın şəhəri verilmiş, seminariyada təhsilin struktur və məzmun problemləri vəhətdən öyrənilmişdir. Müəllif seminariyanın tarixini tədqiq etdərək ilərə məsələyə də münasibət bildirilmiş, seminariyanın maarifçilik hərəkatına tövsiyə olunmuş, ilk mənbələr təhlil edilərək müəllif mövqeyi əsaslandırmışdır.

F.Rüstəmov ilk mənbələr əsasında İrəvan quberniyası üzrə 1884-1896-ci illerde seminariyada təhsil alan tələbələrin sınıfı (kursları) üzrə bölgüsü, məzunları və tələbələr sırasından xaric edilənlərin sayı, illik məlikliyin inkişafına olan böyük ümidiñin ifadəsi kimi dəyərləndirilə bilər. 9 müslim, 42 şəhərli fealiyyətə başlayan İrəvan Müəllimlər Seminariyası, həqiqətən, maarifçiliyin inkişafına osa yaxud sonuna qəbul olunmuş və qəbul zamanı valideynlərinin orzululuqasas götürülüşdür. Birsənli ibtidai məktəblərdə təhsil müddəti 3 il, ikisiniñli ibtidai məktəblərdə isə 4 il olmuşdur. Bu məktəblərdə rus dili və hesab birincə dərcəlili, digər fənlər isə (Azərbaycan dili, neğma, rəsm, təbətə və s.) ikinci dərcəlili hesab edilirdi.

Tarixi mənbələrdə seminariyanın

İrəvan Müəllimlər Seminariyası

beziisi iso ilin yarısına (yarımillik) aid faktları eks etdirir.

Professor F.Rüstəmov İrəvan Müəllimlər Seminariyasını nezdində ibtidai məktəb kimi fealiyyət göstərən Nümunə məktəbi haqqında da araşdırma aparmışdır. Müəllif qeyd edir ki, xalq müəllimi hazırları bütün seminariyalarda nezdində ibtidai məktəblər olmaqla təqədər təşkilatları olan zəmstvolar tərəfindən təqədər alırdılar. Dövlət təqüdçülərinə nəzarət dəha güclü idi. Belə ki, dövlət tərəfindən təqədər alırdılar. Tələbələr təhsil mütəddindən seminariyanın xaric edildiyi təqdirdə, yaxud təhsilini başa vurandan sonra təyinat yerini getməkdə, xalq müəllimi kimi işləmək intina etdikdən o, alırdı təqədüdi - dövlət xəzinəsinə qaytarmaq borcu idi. Qeyd edək ki, qaydalara görə seminariyanı bitirən tələbə məzun olduğundan sonra təlim dairesi popeçitelinin təyin etdiyi məktəbə minimum ilti il ibtidai məktəb müəllifi kimi işləməli idi.

Professor F.Rüstəmov sonrakı illerde də ibtidai məktəbdə orada oxuyan azərbaycanlılar barədə zəruri informasiyaları diqqət çatdırır. Mənbə materiallarından aydın olur ki, ibtidai məktəblərə 9-yaşlı olan uşaqların qəbul olunmuş və qəbul zamanı valideynlərinin orzululuqasas götürülüşdür. Birsənli ibtidai məktəblərdə təhsil müddəti 3 il, ikisiniñli ibtidai məktəblərdə isə 4 il olmuşdur. Bu məktəblərdə rus dili və hesab birincə dərcəlili, digər fənlər isə (Azərbaycan dili, neğma, rəsm, təbətə və s.) ikinci dərcəlili hesab edilirdi.

Professor F.Rüstəmov sonrakı illerde də ibtidai məktəbdə orada oxuyan azərbaycanlılar barədə zəruri informasiyaları diqqət çatdırır. Mənbə materiallarından aydın olur ki, ibtidai məktəblərə 9-yaşlı olan uşaqların qəbul olunmuş və qəbul zamanı valideynlərinin orzululuqasas götürülüşdür. Birsənli ibtidai məktəblərdə təhsil müddəti 3 il, ikisiniñli ibtidai məktəblərdə isə 4 il olmuşdur. Bu məktəblərdə rus dili və hesab birincə dərcəlili, digər fənlər isə (Azərbaycan dili, neğma, rəsm, təbətə və s.) ikinci dərcəlili hesab edilirdi.

Tarixi mənbələrdə seminariyanın

üçün söylerini əsirgördür. Professor F.Rüstəmov tədqiqatında belə şəxsiyyətlərin her biri haqqında materialın verilməsi milli ərismizə hörmət və ehtiramın olameti, tarixi yaddaş xəritənin berpası və səriştəli tədqiqatçıya xas olan deyərlə xüsusiyyəti kimi qeyd edile biler.

Kitabda İrəvan Müəllimlər Seminariyasının ali təhsil almış mezunlarından da bəhs edilmiş, onların keşdikleri hayat yolu, comiyətə verdikləri təhsiflər barədə zəruri məlumatlar əksini tapmışdır.

Məlumdur ki, Rusiya müstəmləkəciliyi dövründə -XIX əsrdən başlayaraq M.F.Axundzadə, H.B.Zərdabi, M.M.Saxtəxli təlimin ana dilində - Azərbaycan dilində təskil üçün mübarizə aparılmışdır. İrəvan Müəllimlər Seminariyasında dərs demmiş, bu təhsil ocağının mezunu olmuş, eyni zamanda ali təhsil almış nümayəndələr də, o cümlədən xüsusilə Həmid Şəxtaxtinski və Mirzə Cabbar Məmmədəzadə təlimin ana dilində aparılmışının qızığ tərəfdarları kimi çıxış etmişlər. Professor F.Rüstəmov onları bu istiqamətdə fealiyyətlərinə də təhlil etmiş və deyərləndirmiştir.

Kitabda məkrli erməni siyasetinin nəticəsində İrəvan Müəllimlər Seminariyasının fealiyyətinin dayandırılmış, onun xəlefə olan Türk Pedaqoji Texnikumunun acı təleyi də arxiv sənədləri əsasında öyrənilmiş, texnikum məzunlarının qısa tərcüməyi-hali verildi.

Kitabın digər mözəyyətlərinən biri probleme tarixlik və mütəsirlik kontekstində nüyanılaşdırılır. Belə ki, İrəvan Müəllimlər Seminariyasının 140 illiyi ilə bağlı respublikamızda keçirilən tədbirlər, konfrans və seminarlar da araşdırma aparılması və natiocelerini bu kitabda daxil edilmiş təqdislərdir. Bu baxımdan əsərdə Axund Məmmədəbaq Qazızadə (şəhər və tatar (Azərbaycan) dili müəllimi), Mirzə Cabbar Məmmədəv, Axund Böyükəsən Qazızadə (şəhər müəllimi), Rahim Xəlilov, Həmid bay Şəxtaxtinski, Həbibbəy Səlimov, Rəşid bay İsləmov, Fərrux bay Ağakışibəyov, Həsənbəy Vəzirov, İbrahim Səfiyev (İbrahim Səfi), Cəfər bay Cəfərbəyov, Mehdi Kazımov, İbadulla bay Muğanlınski və başçalarının hayat və fealiyyətinə, maarifçilik tarixində rol barədə məlumatların verilməsi əhəmiyyətdir. Bu şəxslər Qərbi Azərbaycanda milli maarifçilik hərəkatının lokomotivimi çox böyük təsir gücüne malik idilər. Onların bir qismi bilavasitə seminariyada, digər məktəblərdə dərs deməkli milli təhsilimizin inkişafına xidmət göstərmişlər. Verilmiş cədvəldən aydın olur ki, illər üzrə göstəricilər bezi hallarda aşağı düşsə də, ümumi orta göstəricilərinən əsasən artdığı müşahidə olunur.

Bu gün canəb President İlham Əliyevin qeyd etdiyi kimi Qərbi Azərbaycan Qaydış Konsepsiyası her bir azərbaycanlının milli ruhunun, milli döşəməsinin özüyini təskil etməlidir. Bu baxımdan Qərbi Azərbaycan höqiqətlərinə işçilər, məsələlərindən bəhs edən professor Fərrux Rüstəmovun "İrəvan Müəllimlər Seminariyası və onun mezunları" kitabı təkcə elm adamları üçün deyil, bütövlikdə vətəndaşlıq missiyasını heyata keçirməyə çalışın, xidmet edən hər kəs üçün zəngin, deyərlə elmi mənbə rolunu oynayır.

İntiqam CƏBRAYILOV,
pedagoqika elmləri doktoru, professor,
ARTİ-nin Təhsilin nəzəriyyəsi və tarixi şöbəsinin müdürü